

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

question-שאלה ^ **challenge-קושיא** ;
 ! תירוץ-answer **proof-ראיה** ■

מקרא-key:

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
(ויקרא א) והקריבו - מה ת"ל? לפי שנאמר: (ויקרא א) והקריבו מן התורים או מן בני היונה, יכול המתנדב עוף לא יפחות משני פרידין? ת"ל: והקריבו, אפילו פרידה אחת יביא אל המזבח.	ת"ר:													סה.
מה ת"ל (ויקרא א) הכהן? לקבוע לו כהן, שיכול והלא דין הוא: ומה בן צאן שקבע לו צפון - לא קבע לו כהן, עוף שלא קבע לו צפון - אינו דין שלא יקבע לו כהן ת"ל: הכהן, לקבוע לו כהן.														סה.
יכול ימלקנו בסכין? ודין הוא: ומה אם שחיטה שלא קבע לה כהן - קבע לה כלי, מליקה שקבע לה כהן - אינו דין שיקבע לה כלי ת"ל: (ויקרא א) הכהן ומלק.														סה.
וכי תעלה על דעתך שזר קרב לגבי מזבח? אלא מה ת"ל כהן? שתהא מליקה בעצמו של כהן.	רבי עקיבא:													סה.
יכול ימלקנה בין מלמעלה בין מלמטה? ת"ל: ומלק והקטיר, מה הקטרה בראש המזבח, אף מליקה בראשה מזבח.														סה.
ומלק - ממול עורף, אתה אומר: ממול עורף, או אינו אלא מן הצואר? ודין הוא: נאמר כאן ומלק ונאמר להלן (ויקרא ה) ומלק, מה להלן ממול עורף, אף כאן ממול עורף. אי מה להלן מולק ואינו מבדיל, אף כאן מולק ואינו מבדיל ת"ל: ומלק והקטיר, מה הקטרה - הראש לעצמו והגוף לעצמו, אף מליקה - הראש לעצמו והגוף לעצמו.														סה.
ומנין שהקטרת הראש בעצמו והגוף בעצמו? שנאמר: (ויקרא א) והקטיר אותו, הרי הקטרת הגוף אמורה, הא מה אני מקיים (ויקרא א) והקטיר המזבח? בהקטרת הראש הכתוב מדבר.														סה.
(ויקרא א) ונמצה דמו כולו אל קיר המזבח, ולא על קיר הכבש ולא על קיר ההיכל, ואיזה זה? זה קיר העליון, או אינו אלא קיר התחתון? ודין הוא: מה בהמה שחטאתה למעלה - עולתה למטה, עוף שחטאתו למטה - אינו דין שעולתו למטה ת"ל: ומלק והקטיר ונמצה דמו, וכי תעלה על דעתך לאחר שהקטיר חוזר וממצה? אלא לומר לך: מה הקטרה בראש המזבח, אף מיצוי בראש המזבח														סה.
הא כיצד? היה עולה בכבש ופונה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, היה מולק את ראשה ממול ערפה ומבדיל, וממצה מדמה על קיר המזבח. אם עשאה למטה מרגליו אפילו אמה - כשירה	[ת"ק]													סה.
כל עצמה אין נעשית אלא בראש המזבח.	רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב:													סה.
מאי בינייהו?														סה.
עושה מערכה ע"ג סובב איכא בינייהו.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:													סה.
בא לו לגוף כו'.														סה.
(ויקרא א) והסיר את מוראתו בנוצתה - זו זפק יכול יקדיר בסכין ויטלנו? ת"ל: בנוצתה, נוטל את הנוצה עמה.	ת"ר:													סה.
נוטלה ונוטל קורקבנה עמה.	אבא יוסי בן חנן:													סה.
בנוצתה - בנוצה שלה קודרה בסכין כמין ארובה.	דבי רבי ישמעאל תנא:													סה.
שיסע ולא הבדיל.														סה:
ושסע - אין שיסע אלא ביד, וכן הוא אומר: (שופטים יד) וישסעהו כססע הגדי.	ת"ר:													סה.
לא הסיר את המוראה כו'.	[ת"ק]													סה:
מתני' דלא כרבי אלעזר בר"ש														סה:
שמעתי שמבדילין בחטאת העוף.	דתניא, א"ר אלעזר בר"ש:													סה:
מאי בינייהו?														סה:
מיצוי חטאת העוף מעכב איכא בינייהו:	רב חסדא:													סה:
מיצוי חטאת העוף מעכב, וכיון דמצוי לדם, כי מבדיל קעביד מעשה עולה בחטאת העוף	ת"ק סבר:													סה:
מיצוי חטאת העוף לא מעכב, ומחתך בשר בעלמא הוא.	רבי אלעזר בר"ש סבר:													סה:
שהייה בסימן שני בעולת העוף מעכב איכא בינייהו:	רבא:													סה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-קדשי קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שהייה בסימן שני בעולת העוף לא מעכב, ואע"ג דשהייה, קא עביד מעשה עולה בחטאת	תנא קמא סבר:											סה:
מעכב, וכיון דשהייה, מחתך בשר בעלמא הוא.	רבי אלעזר בר"ש סבר:											סה:
רוב בשר מעכב איכא בינייהו ובפלוגתא דר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק:	אביי:											סה:
שהייה בסימן שני בעולת העוף מעכב איכא בינייהו	חד: [ר' זירא/ור' שמואל בר רב יצחק]											סה:
רוב בשר מעכב איכא בינייהו.	וחד: [ר' זירא/ור' שמואל בר רב יצחק]											סה:
מכלל דבעינן דרוב בשר בתחילה?												סה:
אין												סה:
כיצד מולקין חטאת העוף? חותך שדרה ומפרקת בלא רוב בשר עד שמגיע לוושט או לקנה, הגיע לוושט או לקנה, חותך סימן אחד או רובו ורוב בשר עמו, ובעולה - שנים או רוב שנים.	והתניא:											סה:
אמרוה קמיה דרבי ירמיה												סה:
לא שמיע להו הא	אמר: [רבי ירמיה]											סה:
שמעתי בחטאת העוף שמבדילין? ומאי לא יבדיל? אין צריך להבדיל.	דא"ר שמעון בן אליקים משום רבי אלעזר בן פדת											סה:
אלא מעתה, גבי בור דכתיב: (שמות כא) ולא יכסנו, ה"נ דאין צריך לכסות	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											סה:
הכי השתא, התם כיון דכתיב: (שמות כא) בעל הבור ישלם, עלויה הוא דרמי לכסויי, אבל הכא מכדי כתיב: והקריבו, חלק הכתוב בין חטאת העוף לעולת העוף, לא יבדיל למה לי? ש"מ: אין צריך להבדיל.												סה:
מיצה דם הגוף.												סה:
עולה - אע"פ שמיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש, יכול מיצה דם הראש ולא מיצה דם הגוף? ת"ל: הוא.	ת"ר:											סה:
מאי תלמודא?												סה:
מסתברא רוב דמים בגוף שכיחי.	רבינא:											סה:
הדרן עלך קדשי קדשים												סה:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

מקרא-key:

זכחים-חטאת העוף		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
חטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - כשירה											■	10. מ	
כמעשה חטאת לשם עולה, כמעשה עולה לשם חטאת, כמעשה עולה לשם עולה - פסולה.											■	10. ס	
עשאה למעלה כמעשה כולן - פסולה.											■	10. ס	
עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה עולה לשם עולה - כשירה											■	10. ס	
כמעשה עולה לשם חטאת - כשירה, ובלבד שלא עלתה לבעליה											■	10. ס	
כמעשה חטאת לשם עולה, כמעשה חטאת לשם חטאת - פסולה.											■	10. ס	
עשאה למטה כמעשה כולן - פסולה.											■	10. ס	
דשני במאי?										^	◇	10. ג	
אילימא דשני במליקה										!	◇	10. ס	
נימא דלא כר' אלעזר בר' שמעון										■		10. ס	
שמעתי שמבדילין בחטאת העוף	דאמר: [רבי שמעון]									■	◇	10. ס	
ולא אוקימנא דלא כר' אלעזר בר' שמעון?										?	◇	10. ס	
לא, דשני בהזאה.										!	◇	10. ס	
הכי נמי מסתברא, מדקתני סיפא:										■		10. ס	
עשאה למעלה כמעשה כולן - פסולה	[סיפא]									■	◇	10. ס	
ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת										■	◇	10. ס	
דשני במאי?										^	◇	10. ס	
אילימא דשני במליקה										!	◇	10. ס	
מליקה בכל מקום במזבח כשירה	האמר מר:									?	◇	10. ס	
אלא לאו דשני בהזאה										!	◇	10. ס	
ומדסיפא בהזאה, רישא נמי בהזאה.										■		10. ס	
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.										?	◇	10. ס	
עולת העוף כר'.											■	10. <	
דשני במאי?										^	◇	10. ס	
אילימא דשני במליקה										!	◇	10. ס	
כולן אין מטמאין בבית הבעילה ומועלין בהן	מדקתני סיפא:									■	!	◇	10. ס
נימא דלא כרבי יהושע, דאי כר' יהושע										?		10. ס	
אין מועלין	האמר: [רבי יהושע]									■	?	◇	10. ס
ואלא במיצוי										!	◇	10. ס	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-kev:	

זכאים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - ר"א אומר: מועלין בה	אימא סיפא: [רבי אליעזר]									⚡	■
אין מועלין בה	רבי יהושע:									⚡	■
דשני במאי?										^	◇
אילימא במיצוי										!	◇
אימר דאמר ר' יהושע - דשני במליקה, במיצוי מי אמר?										⚡	◇
ואלא במליקה										!	◇
רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי?										⚡	◇
אין, רישא וסיפא במליקה, ומציעתא במיצוי.										!	◇
וכולן אין מטמאין בבית הבליעה, ומועלים בהן, חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת.											■
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת - ר"א אומר: מועלים בה	[רבי אליעזר]										■
אין מועלים בה.	רבי יהושע:										■
ומה אם חטאת שאין מועלים בה לשמה, כששינה את שמה מועלים בה, עולה שמועלים בה לשמה, כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה	רבי אליעזר:										⚡
לא, אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה, שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה, תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת, שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה?	א"ל רבי יהושע:										!
והרי קדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים יוכיחו, שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה ומועלין בהן, אף אתה אל תתמה על העולה, אע"פ ששינה שמה לדבר שאין בו מעילה שימעלו בה	אמר לו רבי אליעזר:										⚡
לא, אם אמרת בקדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים, שכן שינה את שמה לדבר שיש בו איסור והיתר, תאמר בעולה, ששינה את שמה לדבר שכולו היתר?	אמר לו רבי יהושע:										!
אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח, ששינה את שמו ומועלין בו, ואף אתה אל תתמה על העולה, שאע"פ ששינה את שמה שימעלו בה	תניא, אמר לו ר"א לרבי יהושע:										⚡
לא, אם אמרת באשם, שאם שינה את שמו לא שינה את מקומו, תאמר בעולה, ששינה את שמה ושינה את מקומה?	אמר לו רבי יהושע:										!
אשם ששחטו בדרום לשם שלמים יוכיח, ששינה את שמו ושינה את מקומו ומועלין בו, אף אתה אל תתמה על העולה, שאע"פ ששינה את שמה ושינה את מקומה מועלין בה	אמר לו ר"א:										⚡
א"ל ר' יהושע: לא, אם אמרת באשם, ששינה את שמו ושינה את מקומו ולא שינה את מעשיו, תאמר בעולה, ששינה את שמה ואת מעשיה ושינה את מקומה?	אמר לו רבי יהושע:										!
ונימא ליה: אשם ששחטו בדרום לשם שלמים בשינוי בעלים, ששינה את שמו ושינה את מקומו ושינה את מעשיו מדלא קאמר ליה הכי, שמע מינה נחית רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע	רבא:										■
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון שמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטא' העוף.	דאמר רב אדא בר אבהו, אומר היה רבי יהושע:										■
אי הכי, חטאת העוף נמי שעשאה למעלה כמעשה העולה, מכי מליק בה סימן אחד תימשך ותהוי עולת העוף											⚡
וכ"ת ה"ג											!
כך היא הצעה של משנה	והא"ר יוחנן משום רבי בנאה:										⚡
מאי לאו כך היא הצעה ותו לא											⚡
לא, כך הצעה של כולה משנה.											!
בשלמא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין, ועולת העוף למטה ליתא, כיון דמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף, כיון דאמר מר: מליקה בכל מקום כשירה, מכי מלק בה סימן אחד איפסלא, כי דר מליק באידיך סימן, היכי ממשכה והויא עולת העוף.	רב אשי:										!

מקרא- key: ◇ central point for summary and review-חזרה < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--	--

Talmud Navigator

זכאים-חטאת העוף	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, כיון שמלק בה סימן אחד - נמשכת ונעשית חטאת העוף.	גופא: אמר רב אדא בר אהבה, אומר היה רבי יהושע:										■	◇	סו.
חטאת לזו ועולה לזו, עשה שתיהן למעלה - מחצה כשר ומחצה פסול, שתיהן למטה - מחצה כשר ומחצה פסול, אחת למעלה ואחת למטה - שתיהן פסולות, שאני אומר: חטאת קרבה למעלה ועולה קרבה למטה	ת"ש:										■	◇	סז:
נהי נמי דעולה קרבה למטה, תימשוך ותהוי חטאת העוף											◇		סז:
אימור דא"ר יהושע - בחד גברא, בתרי גברי מי אמר?											!	◇	סז:
חטאת ועולה וסתומה מפורשת, עשה כולן למעלה - מחצה כשר ומחצה פסול, כולן למטה - מחצה כשר ומחצה פסול, חציין למעלה וחציין למטה - אינה כשירה אלא סתומה ומתחלקת ביניהן	ת"ש:										■	◇	סז:
ואילו מפורשין לא											■	◇	סז:
ואמאי? נהי נמי דעולה קרבה למטה, תימשוך ותהוי חטאת העוף											◇		סז:
וכי תימא הא דלא כר' יהושע											!	◇	סז:
ומי מצית אמרת הכי?											◇		סז:
האשה שאמרה הרי עלי קן אם אלד זכר - ילדה זכר ומביאה שתי קינים, אחת לנדרה ואחת לחובתה, נתנתן לכהן - הכהן צריך לעשותן שלש למעלה ואחת למטה, לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלה וב' למטה ולא נמלק - צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנה למעלה ממין א', ומשני מינין תביא שתיים	תא שמע:										■	◇	סז:
פרשה נדרה צריכה להביא עוד ג' פרידין ממין אחד, ומב' מינין תביא ד'											■	◇	סז:
קבעה נדרה - צריכה שתביא עוד חמש פרידין למעלה ממין אחד, ומב' מינין תביא שש											■	◇	סז:
נתנתן לכהן ואינה יודעת מה נתנה, הלך הכהן ועשה ואינו יודע מה עשה - צריכה ד' פרידין לנדרה ושתיים לחובתה וחטאת אחת	ת"ק										■	◇	סה.
ב' חטאות	בן עזאי:										■	◇	סה.
זהו שאמר: כשהוא חי קולו אחד, וכשהוא מת קולו ז'	רבי יהושע:										■	◇	סה.
אימר דא"ר יהושע - לאפוקה מידי מעילה, למיסק ליה לחובה מי אמר?											!	◇	סה.
(כל הפסולין שמלקו - מליקתן פסולה, ואינו מטמא בבית הבליעה)												■	סה.
מלק בשמאל או בלילה, שחט חולין בפנים וקדשים בחוץ - אינו מטמא בבית הבליעה.												■	סה.
מלק בסכין, מלק חולין בפנים וקדשים בחוץ, תורין שלא הגיע זמן ובני יונה שעבר זמן, שיבשה גפה, שנסמית עינה, ושנקטעה רגלה - מטמא בבית הבליעה.												■	סה.
זה הכלל: כל שפסולו בקודש - אינו מטמא בבית הבליעה, לא היה פסולו בקודש - מטמא בבית הבליעה.												■	סה:
שמאל ולילה - אין מטמאין בבית הבליעה, זר וסכין - מטמאין בבית הבליעה.	רב:											■	סה:
מאי שנא שמאל? דאית ליה הכשירה ביוה"כ, ולילה אית ליה הכשירה באיברים ופדרים, זר נמי אית ליה הכשירה בשחיטה												◇	סה:
שחיטה לאו עבודה היא.												!	סה:
ולא?												◇	סה:
שחיטת פרה בזר - פסולה	והא"ר זירא:											◇	סה:
אלעזר וחוקה	ומחוי רב עלה:											◇	סה:
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.												!	סה:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
ולא כל דכן הוא? קדשי בדק הבית בעו כהונה, קדשי מזבח מיבעיא?										?	◊	סה		
מידי דהוה אמראות נגעים, דלאו עבודה היא ובעיא כהונה.	רב שישא בריה דרב אידי:									!	◊	סה		
ונילף בממה											?	◊	סה	
מבמה לא יליף.										!	◊	סה		
ולא?										?		סה		
מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	והתניא:									?	◊	סה		
תנא (ויקרא ו) אזאת תורת העולה סמיך ליה.										!	◊	סה		
זר - אין מטמא אבית הבליעה, סכין - מטמא אבית הבליעה.	רבי יוחנן:										◊	סה		
כל הפסולין שמלקו - מליקתן פסולה	תנן:										?	◊	סה	
בשלמא לר' יוחנן - כל לאיתויי זר, אלא לרב - כל לאיתויי מאי?											?	◊	סה	
לאו לאיתויי שמאל ולילה.											!	◊	סה	
שמאל ולילה בהדיא קתני											?		סה	
תני והדר מפרש.										!		סה		
זה הכלל: כל שהיה פסולו בקודש - אינו מטמא בגדים אבית הבליעה	תא שמע:										?	◊	סה	
בשלמא לרבי יוחנן - כל לאיתויי זר, אלא לרב - לאיתויי מאי?											?	◊	סה	
וליתעמיך, שלא היה פסולו בקודש לאיתויי מאי? אלא, רישא לאיתויי שחיתת קדשים בפנים, סיפא לאיתויי מליקת חולין בחוץ.											!	◊	סט	
תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■		סט	
מלקה זר, מלקה פסול, הפיגול והגותר והטמא - אין מטמאין אבית הבליעה.	[תניא]										■	◊	סט	
שמעתי שתיים, אחת קמיצת זר ואחת מליקת זר, אחת תרד ואחת לא תרד, ולא ידענא.	רבי יצחק:											◊	סט	
מסתברא, קמיצה - תרד, מליקה - לא תרד.	חזקיה:											◊	סט	
מאי שנא מליקה? דישנה בבמה, קמיצה נמי ישנה בבמה											?		סט	
וכי תימא: אין מנחה בבמה											!		סט	
אין עופות נמי בבמה											?		סט	
לדברי האומר יש מנחה בבמה - יש עופות בבמה, לדברי האומר אין מנחה - אין עופות, מ"ט? זבחים - ולא מנחות, זבחים - ולא עופות	דאמר רב ששת:										?	◊	סט	
אלא אימא: אין קידוש בכלי שרת במנחה בבמה.											!	◊	סט	
מלק בשמאל או בלילה כו'.												■	סט	
יכול תהא מליקה שהיא לפני מטמאה בגדים בבית הבליעה? תלמוד לומר: (ויקרא יז) נבלה.	ת"ר:											■	◊	סט
הא נמי נבלה היא											?	■	◊	סט
אלא ת"ל: (ויקרא יז) טריפה, מה טריפה שאין מתרת את האיסור אף כל שאין מתרת את האיסור, יצא מליקה שהיא לפני, הואיל והיא מתרת את האיסור - אין מטמא בגדים בבית הבליעה.												■	◊	סט

<p>מזמרה- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

זכחים-חטאת העוף		Talmud Navigator											
מזמרה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הביא המולק (ק"ץ חפ"ץ סימן) קדשים בחוץ, ומולק חולין בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ואין מתירין את האיסור - מטמאין בגדים אבית הבליעה.											■	◊	סט.
יכול תהא שחיטת חולין לפנים, וקדשים בין מבפנים ובין מבחוץ - מטמאה אבית הבליעה? ת"ל: נבלה.	תניא אידך:										■	◊	סט.
הא נמי נבלה היא?										?	■		סט.
אלא ת"ל: טריפה, מה טריפה שווה בפנים כבחוץ אף כל שוות בפנים כבחוץ, יצא שחיטת חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ, הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה.											■	◊	סט.
בשלמא חולין לא שוו בפנים כבחוץ, אלא קדשים אידי ואידי פסולין נינהו											?	◊	סט.
אם הועילה לו שחיטת חוץ לחיביו כרת, לא תועיל לו לטהרה מידי נבילה?	רבא:										!	◊	סט.
אשכחן חוץ, פנים מנלן?											?	◊	סט.
הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ.											!	◊	סט.
אי הכי, מלק קדשים בחוץ נמי לא, דלא שוו בפנים כבחוץ											?	◊	סט.
דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שלא בהיכשרו, ואין דנין דבר שלא בהיכשרו מדבר שבהיכשרו.	רב שימי בר אשי:										!	◊	סט.
ולא?											?		סט.
מנין ליוצא שאם עלה לא ירד? שהרי יוצא כשר בבמה	והתניא:										?	◊	סט.
תנא (ויקרא ו) אזאת תורת העולה ריבה סמך ליה.											!	◊	סט.
מלק ונמצאת טריפה - ר' מאיר אומר: אינו מטמא בבית הבליעה	[רבי מאיר]										♦	■	סט.
מטמא.	רבי יהודה:										♦	■	סט:
ק"ו, אם נבלת בהמה שמתמאה במגע ובמשא - שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, נבלת העוף שאינו מטמא במגע ובמשא - אינו דין שתהא שחיטתו מטהרת טריפתו מטומאתו מה מצינו בשחיטתו שהיא מכשרתה לאכילה ומטהרת טריפתו מטומאתו, אף מליקתו שהיא מכשרתו באכילה תטהר טריפתו מידי טומאתו	רבי מאיר:										■	◊	סט.
דיה כנבלת בהמה, שחיטתה מטהרתה ולא מליקתה.	רבי יוסי:										♦	■	סט.
ור"מ לא דריש דיו? והא דיו דאורייתא הוא?											?		סט.
מדיון קל וחומר כיצד? (במדבר יב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה וגו', ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום, אלא דיו לבא מן הדיו להיות כנדון	דתניא:										■	?	סט.
ר"מ קרא אשכח וקדרש: (ויקרא יא) זאת תורת הבהמה והעוף - וכי באיזו תורה שוות בהמה לעוף ועוף לבהמה? בהמה מטמאה במגע ובמשא, עוף אינו מטמא במגע ובמשא עוף מטמא בגדים אבית הבליעה, בהמה אינה מטמאה בגדים אבית הבליעה אלא לומר לך: מה בהמה - דבר שמכשירה לאכילה מטהר טריפתה מטומאתה, אף עוף - דבר שמכשיר באכילה מטהר טריפתו מטומאתו.	רבי יוסי ברבי אבין:										!	◊	סט.
ור' יהודה מ"ט?											^		סט.
קרא אשכח וקדרש: נבלה טריפה, אמר רבי יהודה: טריפה למה נאמרה? אם טריפה חיה, הרי נבילה אמורה אם טריפה אינה חיה, הרי היא בכלל נבילה אלא להביא טריפה ששחטה שמתמאה.	[רבי יהודה]										!	◊	סט.
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ז) וחלב נבלה וחלב טריפה, התם - נמי נימא: אם טריפה חיה, הרי נבילה אמורה אם טריפה אינה חיה, הרי היא בכלל נבילה אלא להביא טריפה ששחטה שחלבה טהור, מכלל דהיא מטמאה?	רב שיזבו לרבה:										?	◊	סט.
(ויקרא יא) וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה, מקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו? זו טריפה ששחטה	והאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא תנא:										■	?	סט.
אלא טריפה מיבעי ליה למעוטי טמאה, מי שיש במינה טריפה, יצתה זו שאין במינה טריפה, הכא נמי למעוטי עוף טמא שאין במינו טריפה											■	?	סט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכחים-חטאת העוף		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עוף טמא לר' יהודה מנבילה נפקא ליה											!	◇	סט:
יכול תהא נבלת עוף טמא מטמאה בגדים אבית הבליעה? ת"ל: (ויקרא כב) נבלה וטרפה לא יאכל, מי שאיסורו משום בל תאכל נבילה, יצא זה שאין איסורו משום בל תאכל נבילה אלא משום בל תאכל טמא.	דתניא, רבי יהודה:										!	◇	סט:
האי נמי תיפוק לי (ויקרא ז) מוחלב נבלה, מי שאיסורו משום בל תאכל חלב נבלה, יצאתה זו שאין איסורה משום בל תאכל חלב נבלה אלא משום טמא											?	◇	ע.
אלא, האי טריפה מיבעי לאיתויי חיה, סלקא דעתך אמינא: מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצאת זו שחלבה ובשרה מותר, קמ"ל.											■	◇	ע.
מאי שנא טמאה? דאין חלבה חלוק מבשרה חיה נמי אין חלבה חלוק מבשרה											?		ע.
ועוד, הכתיב: (ויקרא ז) ואכל לא תאכלוהו.											?		ע.
טריפה לגופיה איצטריד, שלא תאמר: הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים, מה טמאה חלבה טמא, אף טריפה חלבה טמא.	אלא אמר אביי:										■	◇	ע.
אי הכי, האי נמי מיבעי, שלא תאמר: הואיל ועוף טמא אסור באכילה וטריפה אסורה באכילה, מה עוף טמא אינו מטמא, אף טריפה אינה מטמאה											?		ע.
ועוד, מי איכא למילף טרפה מטמאה? טמאה לא היתה לה שעת הכושר, טריפה היתה לה שעת הכושר											?		ע.
וכי תימא: טריפה מבטן מאי איכא למימר?											!		ע.
במינה מיהא איכא											?		ע.
התורה אמרה: יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב, יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב. וצריכי, דאי אשמעינן נבילה, משום דמטמא, אבל טריפה אימא לא ואי אשמעינן טריפה, משום דאיסורה מחיים, אבל נבילה אימא לא, צריכא.	אלא אמר רבא:										■	◇	ע.
ור"מ האי טריפה מאי עביד ליה?											?	◇	ע.
מיבעי ליה למעוטי שחיטה שהיא לפנים.	[רבי מאיר]										!	◇	ע.
ורבי יהודה?											?		ע.
טריפה אחרינא כתיב.	[רבי יהודה]										!	◇	ע.
ורבי מאיר?											?		ע.
חד למעוטי שחיטה שהיא לפנים, וחד למעוטי עוף טמא.	[רבי מאיר]										!	◇	ע.
ורבי יהודה?											?		ע.
מנבלה נפקא ליה.	[רבי יהודה]										!	◇	ע.
ורבי מאיר האי נבלה מאי עביד לה?											?		ע.
לשיעור אכילה בכזית.	[רבי מאיר]										!	◇	ע.
ותיפוק לי מקרא קמא											?	◇	ע.
מדאפקיה רחמנא בלשון אכילה חד לשיעור אכילה בכזית, וחד לשיעור אכילה בכדי אכילת פרס, ס"ד אמנא: הואיל וחיודוש הוא, יותר מכדי אכילת פרס נמי ליטמא, קמ"ל.											!	◇	ע.
(ויקרא ז) וחלב נבלה וחלב טרפה - בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר	ת"ר:										■	◇	ע.
אתה אומר: בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר, או אינו אלא בחלב בהמה טמאה?											?	◇	ע.
אמרת: טיהר מכלל שחוטה וטיהר מכלל חלב, מה כשטיהר מכלל שחוטה - בטהורה ולא בטמאה, אף כשטיהר מכלל חלב - בטהורה ולא בטמאה											!	◇	ע.
או כלך לדרך זו: טיהר מכלל נבילה וטיהר מכלל חלב, מה כשטיהר מכלל נבילה - בטמאה ולא בטהורה, אף כשטיהר מכלל חלב - בטמאה ולא בטהורה											?	◇	ע.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

זכאים-חטאת העוף		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרת: כשבא בדרך זו היא בטמאה ת"ל: טריפה, מי שיש במינה טריפה											!	◇
אוציא את הטמאה שאין במינה טריפה ולא אוציא את החיה שיש במינה טריפה?											ז	◇
ת"ל: (ויקרא f) ואכל לא תאכלוהו, מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצא חיה שחלבה ובשרה מותר.											!	◇
אלא מעתה, נבלת בהמה טהורה הוא דמטמאה, נבלת בהמה טמאה לא מטמאה	רב יעקב בר אבא לרבא:										ז	◇
כמה סבי שבישתו בה, סיפא אתאן לנבלת עוף טמא.	אמר ליה: [רבא]										!	◇
לא טיהר רבי מאיר אלא בתמימין, אבל בבעלי מומין לא	רבי יוחנן: [רבי מאיר]										♦	◇
אפילו בבעלי מומין.	רבי אלעזר:										♦	◇
מטהר היה רבי מאיר בבעלי מומין, ואפילו באווזין ותרנגולין.	איתמר נמי, אמר רב ביבי אמר רבי אלעזר:										■	◇
ערף עז, מהו? אווזין ותרנגולין טעמא מאי? דמינא דעופות נינהו, אבל עז לאו מינא דעגלה נינהו, או דילמא מינא דבהמה הוא?	בעי רבי ירמיה:										^	◇
יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא	[רב דימי]										o	◇
מכלל דעגלה ערופה טהורה היא?	אמר ליה אביי:										ז	◇
אין	א"ל: [רב דימי]										!	◇
כפרה כתיב בה כקדשים.	אמרי דבי רבי ינאי:										■	◇
ואכל לא תאכלוהו - אין לי אלא חלב שאסור באכילה ומותר בהנאה, חלב של שור הנסקל ועגלה ערופה מניין? ת"ל: (ויקרא ג) כל חלב הונא:	מתלב רב נתן אבוה דרב הונא:										■	◇
ואי ס"ד עגלה ערופה טהורה היא, היא טהורה וחלבה טמא?											ז	◇
היכא דערף מיערף לא איצטריכא ליה, כי איצטריכא: היכא דשחטה מישחט.											!	◇
ותיהני ליה שחיטה לטהרה מידי נבלה											ז	◇
לא צריכא שמתה.											!	◇
מכלל דמחיים אסורה?											ז	◇
אין											!	◇
גבול שמעתי ושכחתי	רבי ינאי:										o	◇
ירידתה לנחל איתן היא אוסרתה.	ונסבין חברייא למימר:										■	◇
הדרן עלך חטאת העוף												◇

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא															מ
כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות או בשור הנסקל, אפילו אחת בריבוא - ימותו כולן.															ע:
נתערבו בשור שנעבדה בו עבירה, או שהמית את האדם ע"פ עד א' או ע"פ הבעלי, ברובע ונרבע, במוקצה ונעבד, באתנן ומחיר, בכלאים ובטריפה, ביוצא דופן - ירעו עד שיסתאבו וימכרו, ויביא בדמי היפה שבהן מאותו המין.															ע.א.
נתערבו בחולין תמימים - ימכרו החולין לצורכי אותו המין.															ע.א.:
קדשים בקדשים מין במינו - זה יקרב לשם מי שהוא, וזה יקרב לשם מי שהוא קדשים בקדשים															ע.א.:
מין בשאינו מינו - ירעו עד שיסתאבו ויביא בדמי יפה שבהן ממין זה ובדמי היפה שבהן ממין זה, ויפסיד המותר מביתו.															ע.א.:
נתערבו בבכור ובמעשר - ירעו עד שיסתאבו ויאכלו כבכור וכמעשר.															ע.א.:
הכל יכולין להתערב, חוץ מן החטאת והאשם.															ע.א.:
מאי אפי'?															ע.א.:
ה"ק: כל הזבחים שנתערבו בהן חטאות המתות או שור הנסקל, אפילו אחד בריבוא - ימותו כולן.															ע.א.:
תנינא חדא זימנא:															ע.א.:
כל האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן, הרובע והגרבע	[תנינא]														ע.א.:
אמריתה לשמעתייה קמיה דרב שימי ואצריכן	רב אשי:														ע.א.:
דאי מהתם, הוה אמינא הני מילי לגבוה, אבל להדיוט אימא לא ואי מהכא, ה"א הני הוא דאיסורי הנאה נינהו, אבל הני אימא לא, צריכי.	[רב שימי]														ע.א.:
דלאו איסורי הנאה נינהו הא תנא ליה															ע.א.:
מי קתני בכל שהן התם קתני															ע.א.:
וניתני הא ולא בעי הא															ע.א.:
תקנתא איצטריכא ליה.															ע.א.:
דהדיוט נמי תנא ליה:															ע.א.:
ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן, יין נסך ועבודת כוכבים	[תנא]														ע.א.:
צריכי, דאי מהתם, הוה אמינא להדיוט, אבל לגבוה - אימא לא נפסדינהו לכולהו ואי מהכא, הוה אמינא הני מילי קדשים דמאיס, אבל חולין דלא מאיס - אימא איסורי הנאה ליבטלי ברובא, צריכא.															ע.ב.